

מבוא

וכיווית האדם, היחס לזרות, מעמדו של الآخر — נושאים אלה מהווים עיקר בחשיבת המוסרית האנושית מקרמת דנא. דומה, כי חורף התקדמות העצומה שחלה בחשיבה על נושאים אלו, השאלות הבסיסיות הכרוכות ביחס של אדם לאדם ממשיכות להיות אתגר חשוב גם בהווה. התורה שנקטה עמדה עקרונית של 'בצלם אלוהים' בראש האדרם' סלה נתי בראור מאור כרבב בכור הבריות שנבראו בצלם, וכברור וכוויותיהם. מיותר לציין כמה בורות הן ההלכות והנישוחים הרויעניים הכרוכים בנושא. יטיבו להרגיטים זאת הפגמים הקראלים מסכת אבות: "רבי אליעזר אומר: יהי כבוד חברך חביב לך כלך" (פ"ב מ"ז); "בן זומא אומר... איזחו מכובד המכבר את הבריות" (פ"ד מ"א), ובצדם העמירה העקרונית: "הוא היה אומר: אל תה בז כל אדם, ואל תה מיילג לכל דבר, שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום" (פ"ד מ"ג).

טיפול רחב במקול המאמרים ובמקול הנושאים היוצאים מעמדת התורה בדבר בכור הנבראים בצלם, דרוש מסגרות יותר מקיפה. בלקט המובא בהן נתקנו גישה ממקורת זה במצור וhone בשיטת ההציג. מה שהנחה את בחירתנו בתחום הים הגדול הזה, היה התיחסות לאחר ולשנה. בחרנו להציג זאת דרך קטעי אגדה — חלקים מפורטים וחלקים פחות. דומה כי התיחסות לאחר הוא קו אחד להרבה מהאגרות המוכבות בה. לא חיפשנו את האMRIות הישירות והמפורשות. לדעתנו, הרבה מפרי הגותם של חז"ל מונחים בין השיטין של הכתובים. נצין עוד, שביאורנו נושא בעיקרו אופי ספרותי, אולם אין הוא שיטתי. כמחבק שマופיע של קובץ המקדש לנושא יהודוי — בכור האדם, שננו דגש על הפרשנות המקובלת לנושאים אלו. אף שתניתותם בדגשים אלו מפורט קמעא, הוא איננו כולל הכל, ויש לקוטה כי הקורא יראה בו הצעה ופתח לדין, שיש בו לעורו דין ציבורי וחב יותר בסוגיות העומדות ברום עלמה של האנושות הנארה.

השאפה לגלות את העמדות היהדיות ואת הרעיונות היהודיים בנושא בכור האדם מחייבת תחומי הנושא. אין טפק שעולם ההלכה מלא וגדרש בקביעות, שמרתון כיבור הולת. בראיה רתבה ניתן לדאות את הנושא זהה עומד במרק祖ם של סדרים שלמים במשנה (נשים, נזיקין). אין ליאוטה בהלכה אך ורק קבועות משפטיות יבשות. עין עמוק מגלה כי רעינותות ודים גנוזים בה, ויחד עם זאת,طبعי הוא שהאגורה מכונה יותר למחשה. על כן בחומרות זו נצטמצם בדברי אגדה. אולם פטור בלי דבר הלכה אי אפשר, ודומה כי דברי רמב"ם בעניין כבוד הבריות יפים הם לעמוד בפתחו של לקט זה: "מצוה על כל אדם לאחוב את כל אחו ואחיד משישראל בגופו ... והמתכבד בקהלן חברו אין לו חלק לעולם הבא" (הלכות דעתות פ"ו ה"ג); "... ומהם חמשה דברים העושה אותם אין חזקתו לשוב מהם, לפי שהם דברים קלים בעניין רב האדם ונמצא חוטא והוא ירדה שאין זה חטא... המתכבד בקהלן חברו אומר בלבבו שאינו חטא לפ"י שאין חברו עומד שם ולא הגיע לו בושת ולא בישו, אלא ערך מעשי הטוביים וחכמו למל מעשה חברו או חכמו, כדי שיראה מכללו שהוא מכובד — וחויבו בו"י" (הלכות תשובה פ"ד ה"ד).

פתח דבר

הלקט 'משמעות בכור הבריות' — דברי חז"ל על בכור הבריות' המוגש בזאת לمعיין יצוא לאור על ידי המרכז להוראת האגדה מכללת אפרטה. עניינו העיקרי הצעת קובץ אגדות העוסקות בכבוד האדם ופרשנותן. תקוותנו שהאגודות תפתחנהفتحה לעולמים של חכמיינו, ושםוקי דרכי חכמים — הוגים, מורים ומחנכים יתעוררו לעשות בהן שימוש חינוכי.

האגודות לוו בביאור מתחאים המתמקד במיוחד ביבטים הקשורים בנושא הלקט — בכבוד האדם. אנו לא ראשונים לעסוק באגדות אלו. מכמה מהן הלכנו בעקבות מחקרים קודמים, ואלה ציינו בשולי ביאורנו.

עיננו מכוון לקורא המגלה עניין בעולמים של חכמים וברעיוןיהם. ועם זאת, יש בו כדי לשמש מנוף לדין חינוכי, מכוון על פי שיקול דעת דידקטי הולמים את יכולת התלמידים. העוסקים במלואה זו מתקשים לעתים בהבנת דרכי הבהעה של חכמיינו, השונות מאוד מآلנו שלגון. ביאורנו לאגדות בא לענות כל קושי זה. חשוב לעמוד על כן, משומש שבמקרים מסוימים ניתוח והסביר לא מוצלחים של דברי חז"ל יכול להשיג את המטרת ההפעלה — לפגוע בזולות במקום למכרו!

המחברים מבקשים להביע את רגשי תודחם העמוקה לר"ץ צבי גסטויטר — ראש מכללת אפרטה, לבב' מיכל נדב — סמנצ'יל אוגזון ומינגל במלחת אפרטה ולהזכיר צין עוקשי על חברינו-שותפיינו במוועצת המערכת המורחבת, שקרו וועינו, העירו והairoו, סיועם ועיזודם. ליאורנו-שותפיינו במוועצת המערכת המורחבת, שקרו וועינו, העירו והairoו, לימודנו וDOBOT. לכולם שלמי תורה.

לבב' אורונית בודנהימר אשר תרמה מכשונה בנפש חפזה לאירור החוברת. לבב' חנה קרומור שציירה את תמונה השער, לבב' חני בוניגר, מוציאת המערכת, אשר לא עבדתה המסורה לא היה מגע לקט זה לידי פרסום. ככל יעדנו על הברכה.